

Dofinansowanie odbywa się ze środków Funduszu decyzją opartą na uznaniu administracyjnym. Oznacza to, że zadaniem organu jest wszechstronna ocena sytuacji wnioskodawcy, rozpatrzenie okoliczności działających za lub przeciw przyznaniu świadczenia. Przedmiotowa ocena powinna również uwzględniać podstawowe zasady i kryteria przyznawania takiego dofinansowania, a także ilość posiadanych przez organ środków finansowych przeznaczonych na ten cel. Prezentujemy ciekawy wyrok WSA w Bydgoszczy z 18 grudnia 2012 r. sygn. II SA/Bd 811/12.

W rozpatrywanej przez Sąd sprawie X złożył do MOPS-u. wniosek o dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON) do likwidacji barier architektonicznych w miejscu zamieszkania osoby niepełnosprawnej w zakresie zakupu i montażu drzwi garażowych sterowanych pilotem oraz bramy wjazdowej sterowanej elektrycznie, a także zakup kostki brukowej i wykonanie z niej ciągów komunikacyjnych. Organ odmówił udzielenia dofinansowania wskazując m.in., że zakres przedmiotowego wniosku wykracza poza kryterium niezbędności pomocy. Organ wskazał, że organy administracyjne dysponują funduszami na realizację zadań w określonej wysokości i winny rozdzielić je jak największej liczbie uprawnionych.

Podniósł również, że rzeczą organów jest dostosowanie środków do faktycznych potrzeb uprawnionych. Tak więc rozmiar dofinansowania z uwagi na rodzaj wnioskowanych do likwidacji barier architektonicznych będzie zawsze przedmiotem uznania organu. Organ podkreślił ponadto, że przy rozpatrywaniu wniosków należy brać pod uwagę pomoc przy rehabilitacji, a nie podniesienie walorów użytkowych posesji. Samorządowe Kolegium Odwoławcze podtrzymało to rozstrzygnięcie. Sąd administracyjny oddalił skargę, uznając, że żądanie skarżącego wykracza jednak poza zalecenia lekarza. Skarżący przedstawił zarówno orzeczenie o niepełnosprawności, jak również zaświadczenia lekarskie. W zaświadczeniu lekarskim wskazano, że skarżący cierpi na rdzeniowy zanik mięśni i ma trudności w poruszaniu się z powodu ogólnego osłabienia siły mięśniowej. Lekarz zalecił w zakresie likwidacji barier architektonicznych wymianę drzwi garażowych i bramy wjazdowych na sterowane elektrycznie oraz wykonanie ciągów komunikacyjnych na posesji z materiałów antypoślizgowych.

Sąd wskazał, że po pierwsze zaświadczenie nie wiąże koniecznością wykonania bram sterowanych pilotem, lecz elektrycznie. Co stanowi różnicę z uwagi na środki finansowe i techniczne rozwiązanie, ponieważ sterowanie bram elektrycznie nie musi wiązać się z ich wymianą, a może jedynie ograniczyć się do zamontowania siłowników do istniejących bram garażowej i wjazdowej. Po drugie zaświadczenie wskazuje na wykonanie ciągów komunikacyjnych na posesji z materiałów antypoślizgowych, co nie jest równoznaczne z ułożeniem kostki brukowej. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że skarżący nie wskazał konkretnego materiału z którego zamierzał wykonać ciągi komunikacyjne. Należy mieć na uwadze, że niektóre materiały stanowiące kostkę brukową (np. kostka brukowa granitowa), zwłaszcza przy mokrej nawierzchni nie spełniają wymagań antypoślizgowych. Dlatego Sąd podzielił stanowisko organu, że skarżący zmierza uzyskać środki na podniesienie standardów życiowych, a nie na likwidację barier w związku z indywidualnymi potrzebami osób niepełnosprawnych.

Źródło: [Orzecznictwo NSA](#)